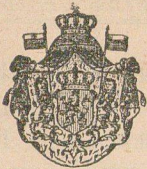

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

мѣсѣцъ

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣкъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 20 октомврий 1884 год.

Брой 97.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ петъкъ на 5 октомврий имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Министра на Войната Князь Кантакузинъ, първий Оттоманскій комисаръ по вакуфитѣ Н. Превосходителство Нихадъ паша, Командира на Радомирската No. 3 дружина Подполковникъ Рихтеръ и Поручикъ Цанковъ.

Въ понедѣльникъ на 8 октомврий Инжинера г. Финетъ има честъта да се представи на Негово Височество.

Въ срѣда на 10 октомврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Финанситѣ г. П. Каравелова и Министра на Народното Просвѣщение г. Каролева.

Въ сѣщій день Английскій Дипломатическій Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Ласелъ, Н. Превосходителство Нихадъ паша и Черногорекій священникъ г. Драговичъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество.

Въ четвъртъкъ на 11 октомврий слѣдователя при Софийскій окр. сѣдъ г. А. Мискановъ има честъта да се представи на Негово Височество.

Вечеръта се даде обѣдъ на когото имахъ честъта да бѣдътъ поканени: Английскій Дипломатическій Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Ласелъ съ госпожата си, Министра на Финанситѣ г. П. Каравеловъ съ госпожата си, Секретарьтъ отъ Австрийското Агентство г. Графъ Старженски, г. д-ръ К. Стоиловъ, г. Д. Каранфиловичъ и Секретарьтъ на канцеларията на Негово Височество г. С. Н. Тъпчилещовъ.

Въ петъкъ на 12 октомврий имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество управляющій Австрийското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство г. Шейнбахъ, Министра на Вънпнитѣ Работи и Исполвданията г. И. Цановъ, Графъ Старай, г. Д. Цанковъ, г. д-ръ К. Стои-

ловъ, Софийскій окръженъ управитель, г. Г. Тишевъ и Варненскій окръженъ управитель г. П. Станчевъ.

Въ сѣбота на 13 октомврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Правосѣдието г. В. Радославова и Министра на Войната Князя Кантакузина.

Въ сѣщій день предсѣдателя на Медицинскій Съвѣтъ г. Д-ръ Атанасовичъ, Секретаря на Руското Дипломатическо Агентство г. Картамишевъ и Видинската депутация имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество.

Въ недѣля на 14 октомврий вечеръта се даде въ честь на Високитѣ Гости танцовална вечеръ въ Двореца, на която присѣтствоваха: Дипломатическото тѣло, Оттоманскій Комисаръ за Вакуфитѣ, висшитѣ Гг. Офицери отъ Софийскія гарнизонъ, висшитѣ граждански чиновници и нѣколко Български граждани. Всичко за тая танцовална вечеръ бѣхъ пратени отъ Двореца до 150 поканителни билети.

Въ понедѣльникъ на 15 октомврий Негово Височество Князьтъ, слѣдъ като присѣтствова на молебенъ въ катедралната църква Св. Кралъ, придруженъ отъ военната и гражданската си свита, отиде въ помѣщенieto на Народното Събрание, по реда опредѣленъ въ особена приготвена за това программа и въ присѣтствието на високитѣ Гости, Дипломатическото тѣло, Оттоманскитѣ Комисари за Вакуфитѣ, Висшето Духовенство на разнитѣ вѣроисповѣдания, висшитѣ граждански и военни чиновници, тържественно откри I-та редовна сессия на IV-то обикновенно Народно Събрание.

Въ вторникъ на 16 октомврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Войната Князя Кантакузина.

Въ срѣда на 17 октомврий Министра на Народното Просвѣщение г. Каролевъ и Министра на Финанситѣ г. Каравеловъ се представиха на Не-

гово Височество съ доклади. Въ сѣщій день г. Сорокинъ, Русскій Консулъ въ Пловдивъ има честъта да се представи на Негово Височество.

Въ четвъртъкъ на 18 октомврий имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Предсѣдателъ на Народното Сътрание г. С. Стамболовъ и Подпредсѣдателитѣ г. Н. Сукнаровъ и г. Т. Пановъ.

Въ петъкъ на 19 октомврий имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество, Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията г. И. Цановъ, управителя на пошитѣ и телеграфитѣ г. Р. Ивановъ, г. Д-ръ К. Стойловъ, г. А. Людскановъ и г. Н. Недевъ.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 124.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Вожия милость и народната воля

Князь на България

По предложението на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му отъ 15 октомврий подъ No. 29736,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ „правилника за приспособлението на закона за вещественната отчетность“.

II. Помѣнхтия правилникъ да се приложи въ дѣйствието отъ 1 януарий 1885 година.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 16-й октомврий 1884 г.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Съ указъ подъ № 121 отъ 11 октомврий т. г. се постановява: смеччава се наказанието на Ивана Енчова отъ с. Стижаровъ, Свищовска околия, осѣденъ съ присѣдата на Руссенския апелативенъ съдъ отъ 18 май 1883 год. подъ No. 84, за нарушение на уставитѣ: табачний и питейний, отъ лева 233 и 50 ст., на лева (32) тридесетъ и два.

Съ указъ подъ № 122 отъ сѣща дата се постановява: по ст. I управителя на Силистренската митница, Н. Станчевъ, се уолнява по негово собствено желание; по ст. II управителитѣ на

Свищовската митница, Хр. Поповичъ и на Руссенската, А. Шипмановъ, се размѣняватъ едина на мѣстото на другия; по ст. III секретаря на Раховската митница, К. Брашовановъ, се уолнява по негово собствено желание, а вмѣсто него се назначава подсекретаря на сѣщата митница Н. Марковъ, и по ст. IV заплатитѣ на лицата, които се уолняватъ да се отпускатъ до деня на предаванието дѣлата, а на ония които се премѣстватъ отъ една длъжностъ на друга, да се непрекъсватъ.

Съ указъ подъ No. 123 отъ 16 октом. т. г., се постанавява: по ст. I управителя на Габровската митница, Наумовъ, се премѣства на сѣщата длъжностъ въ Кюстендилъ, на мѣстото на Тодорова, който се назначава за управителъ на Силистренската митница; по ст. II оцѣнителъ на Габровската митница, Ц. Каролевъ, се повишава за управителъ при сѣщата митница, а вмѣсто него да се назначи за оцѣнителъ помощникъ-магазинеря при Ломската митница, Н. Силдаровъ, и по ст. III заплатата на лицата, които се премѣстватъ отъ една длъжностъ на друга да се отпуща непрекъснато.

Съ приказъ подъ No. 111 отъ 12 октомврий т. г., уолнява се отъ длъжностъ подсекретаря на Видинската митница, Кръстевъ, по лошо поведение, немарливостъ и произволно отлѣчване отъ службата си, а вмѣсто него се назначава Д. Шаховъ.

Съ приказъ подъ No. 112 отъ сѣща дата, назначава се Д. Караджовъ, за подсекретаръ при Раховската митница, на мѣсто вакантно.

Съ приказъ подъ No. 113 отъ сѣща дата, Иванъ К. Стойчевъ се назначава отъ 15 октомврий т. г., за първоражденъ писаръ при Министерството на Финанситѣ, въ отдѣлението на косвеннитѣ даждия, вмѣсто Д. Шахова.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Указъ

№ 101.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

По предложението на Наштъя Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ доклада му отъ 8 октомврий 1884 год. подъ No. 7521,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Бившия началникъ на Разградската телеграфо-пощенска станция, а сега завѣдующий същата станция, Георги Астаджовъ, чиновникъ отъ VII классъ, за нередовно изпълнение на обязаноститѣ по службата си въ врѣме на началствуванieto му при тази станция презъ 1883—1884 год. на се понижава въ VIII классъ.

II. Съ изпълнението на настоящия указъ, се натоварва Нашия Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Наштъя Дворецъ въ София на 10 октомврий 1884 год.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
И. Цановъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 7521.

Господарю!

Имамъ честь да доложъ най-смирено на Ваше Височество, че бившия началникъ на Разградската телеграфо-пощенска станция, а сега завѣдующий същата станция, Георги Астаджовъ, чиновникъ отъ VII классъ, безъ знанието и позволенieto на началството си, и противъ установения редъ, е назначавалъ и увольнявалъ раздавачитѣ въ врѣме на началствуванieto му при тази станция, презъ 1883—1884 год., и като давалъ заплатитѣ на служащитѣ, той вѣроятно съ цѣль да прекрие противозаконнитѣ си дѣйствия, е допушалъ, щото служащитѣ да се подписватъ съ имената на отчисленитѣ отъ него.

Като имамъ предъ видъ помѣнхтия доста осждителенъ начинъ на дѣйствие отъ страна на Ас-

таджова, моля най-покорно Ваше Височество, да благоволите и разрѣшите слѣдующето:

Георги Астаджовъ, да се понижи на непосредственно по долна служба въ VIII классъ, съгласно съ чл. 48 отъ закона за чиновницитѣ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно моля, да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество, най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 8 октомврий 1884 год.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
И. Цановъ.

Съ височайше одобреный докладъ подъ No. 7633 отъ 11 октомврий т. г., на приемача отъ VIII классъ при Русенската станция Георги Схбева, по причина на болестъ се разрѣшава единъ-мѣсеченъ отпускъ за Ромъния.

По Министерството на Просвѣщението.

Указъ

№ 146.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

Споредъ предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ доклада му отъ 9 октомврий 1884 година подъ No. 3542 и съгласно съ мнѣнието на Министерскый Свѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпусне едновременно държавно пособие отъ десетъ хиляди лева за поддържане на българскитѣ първоначални общински училища въ Варна.

II. Това пособие да се вземе отъ гл. IX § 33 по тѣжгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Исполнението на настоящия указъ се възлага на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ на 10 октомврий 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Народното Просвѣщение:

Р. М. Каролевъ.

По Министерството на Правосъдието.

Съ указъ под № 140 отъ 13 октомр. т. г. се постановява: по ст. I назначава се за председател на Ловчанский окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, членътъ на Русенский апелативенъ съдъ, Никола Минковъ; по ст. II назначава се за членъ на Русенский апелативенъ съдъ, вмѣсто Н. Минкова, прокурора на Пльвненский окръженъ съдъ, Д. Теодоровъ, юристъ; по ст. III назначава се за председател на Трънскый окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, подпредседатели на Софийскый окръженъ съдъ, Александръ Икономовъ; по ст. IV назначава се за подпредседател на Софийскый окръженъ съдъ, вмѣсто А. Икономова, члена на същия съдъ, Димитрия Г. Тошковъ; по ст. V уволнява се отъ длъжностъ, по собствено желание, Габровскый мировий съдия, Георгия Х. Денковъ; по ст. VI премѣства се Ломскый мировий съдия, Емануилъ Максимовъ, на същата длъжностъ въ Габрово, вмѣсто Георгия Х. Денковъ; по ст. VII назначава се за Ломскый мировий съдия, вмѣсто Емануила Максимова, бившия Вратчанскый мировий съдия, Стефанъ Титковъ; по ст. VIII премѣства се Дубничкый мировий съдия, Тодоръ Шишмановъ, на същата длъжностъ въ Самоковъ, а Самоковскый мировий съдия, Д. Кушевъ, премѣства се въ Дубница, вмѣсто Т. Шишманова; по ст. IX уволнява се отъ длъжностъ, по собствено желание, членътъ на Софийскый окръженъ съдъ, Статъ П. Радановъ; по ст. X уволнява се отъ длъжностъ, по собствено желание, члена на Кюстендилскый окръженъ съдъ, Атанасъ Стамбуловъ, и по ст. XI одобрява се, щото заплатата на Н. Минкова, Д. Теодорова, Т. Шишманова и Д. Кушева да слѣдва непрекъснато, заплатата на Г. Х. Денкова, А. Стамбулова и Ст. П. Раданова да се счита за престанжала отъ деньтъ, когато имъ се съобщилъ за назначението имъ, понеже си подадохъ оставките преди да встъпятъ въ длъжностъ, а заплатата на Ст. Титкова да почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ указъ под № 141 отъ съща дата, отчислява се отъ длъжностъ съдебенъ слѣдователъ при Пльвненскый окръженъ съдъ, Георгия Ивановъ Узуновъ, по неспособностъ (чл. 105 бук. 6 отъ закона за устройството на съдилищата въ България отъ 25 май 1880 година) и отчислението му ще се счита отъ деня на предаване дѣлата.

Съ указъ под № 142 отъ съща дата, смечава се отъ тригодишенъ затворъ въ окови, на

тримѣсеченъ простъ затворъ, наказанието на Цанко Петровъ, жителъ изъ с. Градищъ, Севлиескый окръгъ, осъденъ съ присѣда № 38, отъ 18 августъ 1884 год. на Севлиескый окръженъ съдъ, по обвинението му въ запалване една купа сѣно на съселанинътъ си Гено Христовъ.

Съ указъ под № 143 отъ съща дата, помилва се съвършенно Мехмедъ Х. Мустафовъ изъ с. Мачлъч, Варненско окръжие, осъденъ съ присѣда № 217 отъ 28 декември 1882 год. на Русенскый апелативенъ съдъ, на двѣдѣленъ затворъ, по обвинението му въ оскърбление бившия Провадийскый окръженъ управителъ.

Съ приказъ под № 126 отъ 13 октом. т. г., назначава се за секретаръ на Софийскый апелативенъ съдъ, на мѣсто вакантно, Драгоя Табаковъ, и назначението му ще се счита отъ днесъ 13 октомври 1884 год.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла

Съ указъ под № 221 отъ 10 октомври т. г. се постановява: по ст. I да се отпуснатъ на Шуменскый окръженъ управителъ 104 лева за исплащане наемътъ на зданията въ които се помѣщаватъ канцеларията на окръжното управление и оная на постоянната окръжна комисия, до като се ремонтира правителственний въ г. Шуменъ домъ, и по ст. II реченнитѣ пари да се взематъ отъ суммитѣ на непредвиденитѣ разноси по бюджета на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за текущата 1884 година.

Съ указъ под № 222 отъ съща дата се постановява: отъ кредитътъ, опредѣленъ по бюджета на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за текущата 1884 год. за издържане на полицейската стража (гл. IX, § 36), да се взематъ 500 лева, които да се употрѣбляватъ, споредъ нуждата, за исплащане разноските по поправкатъ оръжието на реченната стража.

Съ указъ под № 223 отъ същата дата уволнява се отъ длъжностъ по болезнено състояние, помощника на Търновскый градско-общинскый кметъ, Киро Тулешковъ, и мѣсто него за помощникъ се назначава членътъ при Търновскый общинскый съвѣтъ, Иванъ Смиловъ.

Съ указъ под № 224 отъ същата дата се постановява: да се преименува названието на селото „Уруци“ отъ Орханийската околия, въ „Гурково“, съгласно постановлението на Вратчанскый окръжний съвѣтъ отъ 16 септември т. г. под № 12 и иказаното отъ жителитѣ на това село желание.

Съ указа под № 228 отъ 14 октомвр. т. г. отчислява се отъ длъжностъ, Софийский градоначалникъ К. Нешовъ и Софийский полицейский приставъ М. Божиловъ.

Съ указъ подъ No. 229 отъ 13 октомври т. г. се постановява: да се взематъ отъ непредвиденитъ сумми по бюджета на Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла за 1884 год., отъ гл. IV, § 10 триста (300) лева за исплащание поборнику Ивану Левтерову слѣдующата му се за време отъ 1 януарий 1883 г. до 1 януарий 1884 г. пенсия.

Съ приказъ подъ No. 366 отъ 5 октомври т. г., на Берковский околийский началникъ Согиндолский, се разрѣшава по домашни причини, едномѣсеченъ отпущекъ.

Съ приказъ подъ No. 369 отъ 9 октомври т. г., на секретаря при Габровското околийско управление Ф. Червеняковъ, се разрѣшава 20-дневенъ отпущекъ по семейни причини.

ПРИКАЗЪ

№ 372.

Съгласно чл. 8 отъ законътъ за чиновницитъ, назначавамъ съ пълно съдържание отъ деньтъ на встъпването имъ въ длъжностъ:

1) отставний капитанъ Михаилъ Тепавски — за и. д. Софийски градоначалникъ,

2) В. Александровъ — за и. д. Софийски полицейски приставъ.

София, 14 октомври 1884 год.

Министръ на Вътрѣшнитъ Дѣла:

П. Р. Славейковъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ Ст. София на 2 октомври 1884 г. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 59.

Прежеждатъ се: Отъ 1 Артиллерийский полкъ Поручикъ Сотировъ въ 2 Артиллерийский полкъ;

Отъ 2 Артиллерийский полкъ Поручикъ Каракановский въ 1 Артиллерийский полкъ.

Уволняватъ се въ отпущекъ за граница: Отъ Самоковската № 4 дружина Поручикъ Неновъ — на единъ мѣсець;

Отъ Варненската № 20 дружина Капитанъ Черневский — на два мѣсеца и Поручикъ Дѣловъ — на единъ мѣсець.

Подписалъ: Военный Министръ, Генераль-Майоръ Князь Кантакузинъ.

Негово Височество въ Ст. София на 5 октомври 1884 г. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 60.

Негово Височество, като бѣше въ Руссе въ края на минжлий септември, изволил да прегледа: Шуменската № 19 и Руссенската № 23 пѣши дружини, Пионерната дружина, Морската часть и мѣстнитъ Артиллерийский учреждения, а тъй също и работитъ, които се вършатъ въ Руссенския Артиллерийски арсеналъ и сапернитъ работи, направени въ лагерътъ на Пионерната дружина, както отъ чиноветъ на тѣзи дружина, тъй и отъ състоянитъ въ прикомандирование къмъ нея команди, испратени отъ частитъ на пѣхотата и кавалерията.

Като намѣри всичкитъ прегледани части въ отлично състояние и пълненъ редъ и като остава съвършено доволенъ отъ резултатитъ на извършенитъ въ Артиллерийския арсеналъ и Пионерния лагеръ работи, Негово Височество обявява благодарностъ на командира на 3-та пѣша бригада Полковника Подвалнюка, на командиритъ на дружинитъ: на Пионерната — Полковника Чудовский, на Шуменската № 19 — Подполковника Домбковский и на Руссенската № 23 — Майора Барона Ребиндера, на Началника на Флотилията и Морската часть — Капитанъ-Лейтенанта Рожевский, на Началника на мѣстнитъ Артиллерийски учреждения — Майора Баранникова и на Началника на Артиллерийския арсеналъ — Капитана Ванкова, а тъй също на всичкитъ Гг. ротни командири и субалтернъ-офицери.

На всичкитъ долни чинове, които се намѣрвали въ строя, Негово Височество обявява Своето „спасибо“ за тѣхната добра служба.

Подписалъ: Военный Министръ, Генераль-Майоръ Князь Кантакузинъ.

Негово Височество въ Ст. София на 9 окт. 1884 г. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 61.

Уволнява се отъ служба по прошение: занимавшия закритата длъжностъ инженеръ на Источния Воененъ отдѣлъ Инженеръ-Капитанъ Тализинъ.

Подписалъ: Военный Министръ, Генераль-Майоръ Князь Кантакузинъ.

Негово Височество въ Ст. София на 12 окт. 1884 г. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 62.

Опредѣляватъ се на служба: Уволненитѣ изъ Императорската Русска служба:

Капитанъ Корбановскій — като се зачисли въ Военното на Негово Височество училище отъ 25 септемврий тѣзи година и се назначи завѣдующий домакинството въ същото училище, и

Свършившия въ тѣзи година курса на Александровското военно училище, по първий разрядъ, Подпоручикъ Начевъ — въ 1-й Артиллерийскій полкъ съ старшинство въ настоящия му чинъ отъ 14 августъ 1883 г.

Уволняватъ се отъ служба по прошение: Отъ Военното на Негово Височество училище Поручикъ Крамеръ, и

Отъ 2-й Конний полкъ Поручикъ Линдбергъ-Коль.

Подписалъ: Военний Министръ, Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 137.

Негово Височество всемилостивѣйше изволи да награди:

Командира на Пионерната дружина Полковника Чудовскій и Началника на Флотилията и Морската часть Капитанъ-Лейтенанта Рождественскій — съ ордена „Св. Александръ“ 4 степенъ, Началника на мѣстнитѣ Артиллерийски учреждения Майора Баранникова — съ ордена „Св. Александръ“ 5 степенъ, Командира на 1-та рота отъ Шуменската № 19 дружина Капитана Ващенко, Командира на 1-та рота отъ Пионерната дружина Капитана Жданова, Командира на 4-та рота отъ Руссенската № 23 дружина Капитана Реута и Началника на Артиллерийския арсеналъ Капитана Ванкова — съ ордени „за заслуга“, и Капелмейстера отъ Руссенската № 23 дружина Шебека — съ орденъ „Св. Александръ“ 6 степенъ.

София, 5 октомврий 1884 г.

Подписалъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 139.

Врѣмения Воененъ Сждъ въ г. Ломъ-Паланка, като разгледа дѣлото на Капитана, отъ Берков-

ската № 9 пѣша дружина, Вейнара, чето наденъ на сждъ, съгласно съ 227 ст. отъ Военно-сѣдебния уставъ, го призна виновенъ въ предвиденото въ 165 ст. отъ Военния уставъ за наказанията и го осѣди на съдържане въ гауптвахта на срокъ за единъ мѣсець и седемъ дена, безъ да му ограничи указанитѣ въ 34 ст. същия уставъ, служебни права.

Такава присѣда на Врѣмения Воененъ Сждъ, съгласно 589 ст. отъ Военно-сѣдебния уставъ, обявявамъ по Военното Вѣдомство.

София, 11 октомврий 1884 г.

Подписалъ: Военний Министръ, Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 140.

Негово Височество всемилостивѣйше благоволи да награди съ сребърни кръстове отъ Българския Воененъ орденъ бившитѣ опълченци:

1) Отъ 3-тя дружина Минча Иванова — за храбрость, която е показалъ въ дѣлата: на 19 юлий при г. Стара-Загора, на 9, 10, 11 и 12 августъ при защитата на Шипка и на 28-й декемврий 1877 г. при с. Шейново;

2) Отъ 4-та дружина Григория Игнатиева — за храбростта, която е показалъ въ дѣлата на 9, 10, 11 и 12 августъ 1877 г. при защитата на Шипка, и

3) Отъ 5-та дружина Бана Петкова — за храбростта и мъжеството, които е показалъ въ дѣлата на 9, 10, 11 и 12 августъ при защитата на Шипка.

София, 11 октомврий 1884 г.

Подписалъ: Военний Министръ, Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

Отъ Министер. на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

ОКРЖЖНО

№ 8027.

До Гг. окржжнитѣ управители.

Забѣлѣзано е, че нѣкои околийски началници ходятъ съ щатско облекло и невъоржжени, въпреки чл. чл. 165 и 166 отъ уставътъ за полицейската стража, споредъ който околийскитѣ началници трѣбва да бждатъ облечени съ униформа и да носятъ сабля. Не ще казване, че като е предвидѣлъ въ законътъ горнитѣ два члена, законодательтъ е ималъ предъ видъ, какво щатското облѣкло е несобразно съ длъжността на околий-

скии началникъ, който, като началникъ на полицията и жандармерията въ околията, принуденъ да ходи, когато стане нужда, да преслѣдва разбойници, трѣбва да бѣде съ оръжие и облеченъ така, щото да се познава че е началствующе лице надъ обмундированитѣ жандарми. По тѣзи причина предлагамъ на Гг. окръжнитѣ управители да бдѣтъ, щото подвѣдомственитѣ имъ околийски началници да назѣтъ чл. чл. 165 и 166 отъ уставътъ за полицейската стража. Нѣкои началници се оплакватъ, че униформата коствувала много, та не били въ състояние да си направятъ такава. Наистина, това оплакване до нѣкъдѣ е праведно; но кой е виновенъ, когато началницитѣ си шиятъ мундири и панталони отъ скъпо европейско сукно. Тѣзи сжщитѣ дрѣхы могатъ се направи отъ мѣстенъ шаякъ. Това не само че не е противно на уставътъ за полицейската стража, но е съобразно съ духътъ на законътъ за развитието народната ни промишленность отъ 16 декемврий 1883 год. Нашии шаякъ не е съвѣзмъ долень. Въ нѣкои мѣста правятъ такъвъ хубавъ и якъ шаякъ, който смѣло може да конкурира съ гнилитѣ европейски сукна.

София, 10 октомврий 1884 г.

Министръ: П. Р. Славейковъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

Началникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ.

ОКРЪЖНО

№ 2237.

До Гг. окръжнитѣ управители.

Твърдѣ често служащитѣ по гражданското медицинско управление като представятъ чрезъ васъ смѣтки за исплащание командировачни пари ограничаватъ се само съ това, че къмъ тѣхъ прилагатъ само удостовѣрение за километрическитѣ разстояния, а нѣкои си даже и това не правятъ.

За да може исплащанието пѣтни и дневни пари да става своевременно, и за да се избѣгнатъ възможнитѣ нарушения на закона въ това отношение, предлагамъ ви, г-не управителю, да се распоредите и разясните на служащитѣ въ повѣренния вамъ окръгъ лѣкари, ветеринари, фелдшери и пр. слѣдующето:

1) всичкитѣ смѣтки за исплащание пѣтнитѣ и дневнитѣ пари трѣбва да се представятъ въ Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла чрезъ васъ;

2) къмъ тѣзи смѣтки да се приложи: а) удостовѣрение за пройденитѣ километрически разстояния отъ постояннитѣ комисии, а не отъ други учреждения; б) пренисъ отъ предписанието, съ

което се е командировало служащото лице по служебна работа. Този пренисъ да е завѣренъ въ вашата канцелария или въ канцеларията на околийския началникъ, и в) удостовѣрение отъ кмета въ тая община, гдѣто е било командировано лицето, че то дѣйствително е било тамъ, по каква работа и че дѣйствително е подало нуждната помощъ.

Като получите тѣзи документи, вий ще внимавате, г-не управителю, да ли лицето не е показало двѣ командировки въ мѣста расположени по сжщото направление, които то е посѣтило отъ единъ пѣтъ; защото имамъ извѣстие, че нѣкои отъ служащитѣ показватъ въ своитѣ смѣтки, като че сж отивали два и повече пѣти отъ мѣстожителството си въ мѣста, които сж били по пѣтя имъ и които тѣ въ дѣйствителность сж посѣтили само въ една командировка.

При ходатайствованието си за исплащание такива пари, вий всѣки пѣтъ ще отбѣлѣжвате забѣлѣженитѣ отъ васъ неправилности.

Горнето ви съобщавамъ за надлѣжаще распоредание и привеждане въ изпълнение.

София, 11 октомврий 1884 год.

Министръ: П. Р. Славейковъ.

Главенъ лѣкаръ на медиц. управл.: Браделъ.

Секретаръ лѣкаръ: Матинчевъ.

ОКРЪЖНО

№ 2239.

До Гг. окръжнитѣ управители.

Предлагамъ ви, г-не управителю, да съобщите на тѣзи отъ околийскитѣ лѣкари и фелдшери, които служатъ въ повѣренния вамъ окръгъ и които не сж при болницитѣ, да представляватъ вамъ смѣтки за канцеларски разности (хартии, пера, мастило и пр.), ако тѣ сж направили такива. Тѣзи смѣтки съ вашето мнѣние относительно размѣра имъ ще испращате въ повѣренното мѣстъ Министерството за исплащание.

София, 11 октомврий 1884 год.

Министръ: П. Р. Славейковъ.

Главенъ лѣкаръ на медиц. управл.: Браделъ.

Секретаръ лѣкаръ: Матинчевъ.

ПОПРАВКА. Въ 13 брой на Държавенъ Вѣстникъ т. г. на страница 2, колона 1 обнародванъ е по Министерството на Народното Просвѣщение Височайшии указъ подъ № 20 отъ 30 януарий 1884 год.

Послѣдната часть отъ 1-та статия на тоя указъ при напечатванието, по несъгледвание, е била изоставяна; прочее за да бѣде пълень текста ѝ къмъ края на тая статия трѣбва да се прибави: и 1800 лева за поддържане учителка въ смѣсеното училище у г. Каварна.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Свѣтъ на Българското Юрид. Дружество

№ 11.

Г-ну Министру на Правосъдието.

По поводъ на писмото ви отъ 11 августъ т. г. подъ № 3715 при настоящето имамъ честь, г-не Министре, да ви препратя изработения отъ Юридическото Дружество законопроектъ „за адвокатитѣ, тѣхнитѣ помощници и повѣренниците“. Юридическото Дружество съ постановлението си, изказано въ засѣданието отъ 20 септемврий т. г. ме натовари да изложѣ предъ васъ, г-не Министре, възгледоветѣ и съображенията, отъ които се е водило Дружеството при изработването на този проектъ, а най-паче при приеманieto на изказанитѣ въ него начала. Като изпълнявамъ горѣ изложенното постановление на Дружеството, имамъ честь, г-не Министре, да ви изложѣ слѣдующето:

Първо. Предъ видъ на туй че процесуалнитѣ закони сѣ обширни, че началата както на граждански така и на углавни процесъ отъ день на день се развиватъ и се изражаватъ въ разнообразни обряди и форми; предъ видъ на обширността на дѣйствующитѣ материални закони, както углавни тѣй и граждански — а най-паче предъ видъ на туй, че Оттоманскитѣ граждански закони сѣ недостатъчни, отъ една страна, а отъ друга сѣ разпръскани въ разни книжя — предъ видъ на всичко това, гражданитѣ въ Княжеството, съ обыкновеннитѣ си познания и даже съ сръдно образование, а толкозъ повече хора неграмотни и безъ всяко образование имѣтъ *необорима и безспорна нужда*, при воденieto на съдебнитѣ дѣла, отъ помощта на единъ специалистъ въ законитѣ, отъ единъ адвокатъ, отъ повѣренникъ. Ако въ онѣзи държави, гдѣто и законитѣ сѣ по свършени, по изработени, гдѣто съдилищата сѣ по добрѣ наредени, гдѣто има съдебни традиции и гдѣто знанието на съдебнитѣ закони е по распространено между населението и най-сетнѣ, гдѣто съдиитѣ сѣ съ *по високо образование и съ по голѣма съдебна практика*, адвокатитѣ имѣтъ значение и задача *да осветляватъ* съдилищата и съдиитѣ при разрѣшение на съдебнитѣ дѣла, то толкозъ повече ще има значение и смисълъ у насъ въ младо Княжество, учреждението на едно адвокатско тѣло, добрѣ организовано. Отъ друга страна, и науката, и положителнитѣ законодателства, и съдебната практика безспорно и единогласно припознаватъ, че адвокатитѣ сѣ единъ отъ съществениитѣ и необходими елементи на съдѣтъ, едно учреждение, безъ което добрѣ разбрана и добрѣ-наредена съдебна организация е немислима.

Второ. За водение на съдебнитѣ дѣла, съ *полза* на довѣрителитѣ, а въ особенностъ *безъ щета* за тѣхъ, не е достаточна едно *теоретическо* академическо образование, но е безусловно необходимо и *практическо* юридическо образование, което най-лесно и най-добрѣ се придобива съ съдебна практика, съ служба по съдебното вѣдомство, като съдия, прокуроръ нотариусъ или като адвокатски помощникъ. Всичкитѣ законодателства изискватъ, щото едно лице, слѣдъ като свърши юри-

дическото си образование, да има и съдебна практика отъ извѣстно, споредъ законѣтъ, опредѣлено врѣме. Тѣй за примѣръ: споредъ *Русското* съдоустройство, се изисква не по-малко отъ петъ-годишна съдебна практика по съдебното вѣдомство въ такива длъжности, при изпълнение на които тѣ могатъ да придобиятъ *практически свѣдѣния* въ производството на съдебнитѣ дѣла (354 ст. отъ учрежд. съдебн. установ.). Въ Франция: *Ladurée du stage sera de trois années* (art. 30, ord. 20 nov. 1822). Съ други думи, врѣмето на стажъ, на съдебната практика, трѣбва да не е по-малко отъ *три години*. Най строгъ въ туй отношение е законѣтъ за „адвокатското съсловие“ (*advocaten ornung*) въ Австрия отъ 1868 год. 6 юлий № 96. Независимо отъ юридическото образование, което трѣбва да не е по-долу отъ докторъ на правото, законѣтъ изисква *седмь-годишна* практика, и освѣнъ туй, испитъ както въ познанията на съдебната практика, тѣй и въ адвокатската практика (1—4 чл. отъ споменатия законъ). Отъ друга страна, адвокатѣтъ трѣбва да внушава довѣрие къмъ лицата, които се обръщатъ къмъ него: тѣ трѣбва да бѣдѣтъ увѣрени, че адвокатѣтъ ще може да имъ води дѣлата съ необходимото за туй *знание и опитъ*; а щомъ законодателя ще изисква отъ едно лице, юридическо образование и съдебна практика, то предположението за такова довѣрие става несъмнено, защото тогазъ, клиентитѣ, естествено, ще имѣтъ по-голѣмо довѣрие къмъ адвокатитѣ, а пакъ най-първо и най-необходимо нѣщо въ отношенията между довѣрителя, клиента и адвоката е довѣрието, за което законодателя безъ друго трѣбва да се погрижи. Не може да се игнорира и този общеприпознатий въ съдебната практика фактъ, че *много дѣла* изгубватъ странитѣ по незнанието и неопитността на адвокатитѣ, на били тѣ и юристи.

Трето. Не само академическото юридическо образование дава възможностъ да се придобиватъ свѣдѣния и знания необходими за водение на съдебнитѣ дѣла, но и самата съдебна практика дава тази възможностъ за придобиванieto на тѣзи свѣдѣния и знания. Това, тѣй да кажѣ, *практическо* юридическо образование — изучаванieto на законитѣ и юридическитѣ принципи, при самото движение на процеса, е *равносилно* съ академическото преподавание, ако, разумѣва се, лицето е интелигентно и има поне сръдно образование. Съ други думи, когато едно лице е въ възможностъ да чете юридически списания и съчинения, отъ една страна, и когато той катадневно, споредъ длъжността си прилага изказанитѣ въ съчиненията принципи и правила, то необходимото за водение на съдебнитѣ дѣла юридическо образование се придобива. Всичкитѣ учени припознаватъ, че опитѣтъ има голѣмо значение и при изучаванieto на наукитѣ. Самообразованието, казва прочутия Английски авторъ *Омайслъ*, е най-добрата и най-велика школа. Горѣ-споменатия законъ въ Австрия отдава такова голѣмо значение на съдебната практика, щото всякой съдия, който е прослужилъ, като такъвъ петъ години, може да бѣде адвокатъ, безъ да се подлага на другитѣ изискуеми отъ законѣтъ испити.

Четвърто. За да се ползува единъ адвокатъ съ изискваното за туй звание довѣрие и да бѣде населението гарантирано отъ вредѣтъ и загубитѣ и въобще отъ всякаква *експлоатация*, безусловно е необходимо, щото

всѣкий единъ адвокатъ да бѣде *безукоризненъ въ нравственнo отношение*; а отъ тука е ясно, че законодателя не може да игнорира и нравственитѣ качества на адвокатитѣ, или всяко друго едно лице, което иска да носи достойно и заслужено това почетно звание. Всичкитѣ положителни законодателства даватъ право на онова учреждение, което контролира дѣятелността на адвокатитѣ, да не приема въ числото на адвокатитѣ и да *исклучва* даже отъ това звание, ако се констатира недовлетворителни нравствени качества на кандидатитѣ и на адвокатитѣ; не е достаточнo само да бѣде адвокатътъ всезнающъ и най-отличния ораторъ, а трѣбва да е човѣкъ честенъ и почтенъ, да се отнася къмъ чуждия имотъ съ уважение и достойние, и да не бѣде *користенъ въ ущърбъ на клиентътъ си*. Ето защо не самата негова адвокатска дѣятелностъ, изпълнението на възложенитѣ му обязанности, е контролира, а даже и *поведението му въобще* — па било то даже и въ частния му животъ — се намиратъ подъ контролъ и надзоръ на адвокатскиятъ съвѣтъ или на онова учреждение, на което законодательтъ е повѣрилъ надзорътъ и дисциплинарната властъ надъ адвокатитѣ (367, 380 ст. отъ учред. сѣдебн. установл., законъ за дисциплинарний уставъ за адвокатитѣ и адвокатскитѣ кандидати отъ 1 априлий 1872 година № 40, чл. 2 въ Австрия, и Maniel du Ministère public — par Massobiau, tome III, № 4859, p. 213 — въ Франция).

Петo. Юридическото Дружество водимо отъ желание да се организира добръ адвокатското звание, намѣрило е за необходимо да тури условия доста строги, макаръ въ сѣще вѣрие и необходими, безъ обаче да игнорира и сегашното положение на работитѣ въ Княжеството. Съ други думи, Дружеството е взело въ внимание, че ако се допустнѣтъ като представители и ходатаи по чужди дѣла предъ сѣдилищата само адвокатитѣ и помощницитѣ имъ, сирѣчь само лица, съ юридическо образование, то предъ видъ на *малочислеността* на такива лица, като естествено слѣдствие на това ще бѣде монополъ на юриститѣ и невъзможностъ за странитѣ да водятъ дѣлата си въобще, а най-наче въ мѣстнитѣ сѣдилища чрезъ повѣренници. Ето защо Дружеството признава за необходимо приврѣменно, до образование на достаточнo число адвокати и тѣхни помощници, и *за напредъ* да допусне, като ходатаи и представители по чужди дѣла, и *повѣренниците*; но Дружеството не можа да не обърне вниманието си на общепознатото зло, което върлува днесъ за днесъ въ Княжеството и което се заключава въ туй, че *многобройно* число отъ сегашнитѣ адвокати, съ *никакви юридически познания, даже безграмотни, съ съмнителни нравствени качества експлоатиратъ по най-безжалостенъ начинъ простодушното население*. Тѣзи лица състоящи въ голѣма частъ, или отъ чиновници, исклучени изъ разни вѣдомства за *недовлетворителни нравствени качества*, или пъкъ просто отъ лица, които като не могли порали ограничения кръгъ на тѣхнитѣ знания и способности, да се заловятъ за нѣкоя сериозна работа, прибѣгнали сѣ до практикуването на адвокатството, което имъ се показало и по-легко и по-добръ възнаградена сравнително съ трудътъ. Въ много мѣста, преимущественно изъ провинцията, сѣ довели работитѣ до ветъринно положение. За това лесно може всякоѣ да се убѣди, щомъ вникне

по отблизо въ дѣятелността имъ въ повечето малки градища и села. На всѣкадѣ, гдѣто има мирово сѣдилище, на около му се съглеждатъ отворени по двѣ-три а често и повече тѣи наречени: „*адвокатски писалища*“, владѣтелигѣ на които, или се скитатъ отъ едно мѣсто на друго, та възбуждатъ простодушното и лесно-довѣрчивото население къмъ повдиганieto, въ много случаи, даже неоснователни спорове, съ единственна цѣль да го експлоатиратъ безжалостно, или пъкъ, като наредили писалищата си покрай сѣдилището, не оставятъ почти ни едно лице да се отнесе съ тѣжбата си *направо до сѣдията*, преди да мине презъ тѣзи митарства. Сжщото това експлоатирание се практикува и по углавнитѣ дѣла, дѣто то често става по най възмутителенъ начинъ: щомъ срѣщу нѣкое лице, подозрѣваемо или обвиняемо въ извѣстно престѣпление, е повдигнато углавно преслѣдване, тѣзи лица не закѣсняватъ съ услигитѣ си и безъ да се стѣсняватъ ни най малко, ползватъ се съ довѣрчивостта и незнанието на обвиняемия, та му обѣщаватъ всѣкакви невъзможни и не, изпълними нѣща, съ *исключителна цѣль само да искаратъ отъ него повече пари*. Примѣри отъ подобна недобрость вѣстъ отъ страна на нѣкои отъ досегашнитѣ практикующии адвокати срѣщатъ се твърдѣ начесто и то не само по вѣнъ изъ провинцията, но и въ самата Столица на Княжеството; за доказателство на това достаточнo служи общественното мнѣние, което не веднажъ съ негодувание се е провиквало, чрезъ печата, срещу това *въгнано зло* и искало частъ по скоро да се взематъ необходимитѣ мѣрки за прекратяването му. За да се избави населението именно отъ това зло, дружеството е намѣрило за необходимо да ги и дложи на испитъ и да *проконтролира тѣхнитѣ нравствени качества*. Отъ друга страна на тѣзи отъ досегашнитѣ повѣренници, които почтенно и съ знание сѣ водили и водятъ дѣлата, се дава пълна възможностъ да останатъ и за напредъ като повѣренници. За да се уголѣмява числото на адвокатитѣ отъ лица съ юридическо образование, дружеството намѣрило е за необходимо да допусне учреждението на адвокатскитѣ помощници, нѣщо което е напълно съгласно съ положителнитѣ законодателства на другитѣ държави (354 ст. отъ учред. сѣдебн. установл. въ Россия; отъ 30—37 ord 22 Nou. 1822 въ Франция, законъ отъ 1 априлий 1872 год. № 40 въ Австрия). За да предостави възможностъ на младитѣ хора, които свършватъ юридическитѣ науки на първо вѣрме да придобиватъ материални средства за живѣяние, отъ една страна, и за да се турятъ тѣхнитѣ дѣйствия подъ *ближашния* контролъ, отъ друга страна, юридическото дружество е намѣрило за необходимо да представи на адвокатскитѣ помощници извѣстни правдини, като подложи тѣхната въ туй отношение дѣятелностъ подъ *ржководство и наблюдение* на онзи адвокатъ, при който помощникътъ състои. Тѣзи легални отношения между адвокатътъ и помощникътъ му, естествено, ще се реализиратъ тѣи: всѣкой единъ добръ адвокатъ, като ще има помощници, естествено, ще има и по голѣма работа, като ще приема и по много процеси, които може да раздѣли между себе и помощницитѣ си; Но важнoто за странитѣ е, че и помощникътъ по всѣко едно дѣло ще бѣде *уплѣтенъ и наставенъ* отъ адвокатътъ. Помощникътъ по всяко едно дѣло *ще изпълнява*, онова което ще му предначертае адвокатътъ.

Шесто. Както се исказа и по горѣ, дѣятелността на адвокатитѣ, а тѣзъ сѣщо и поведението имъ трѣбва да се намиратъ подъ постояненъ контролъ, надзоръ. Погрѣшките имъ при изпълнение на възложенитѣ имъ обязанности, а тѣзъ сѣщо недостойното имъ поведение трѣбва своевременно и *незабавно* да се наказватъ по дисциплинаренъ редъ. Отъ изложеното е явно необходимостта отъ едно учреждение, на което законодателя да повѣри надзорътъ и дисциплинарната властъ надъ адвокатитѣ и помощниците имъ. Това учреждение трѣбва да стои близко къмъ адвокатитѣ; трѣбва добръ да знае положението имъ, тѣхната дѣятелность, тѣхний частенъ животъ, тѣхното поведение; то трѣбва да бѣде отъ близо заинтересовано за поддържанieto *престижътъ, честта и достойнството* на адвокатското тѣло, и такава учреждение трѣбва да бѣде съставено отъ лица, *изборни исполмежду самитѣ адвокати*. Ето защо положителнитѣ законодателства сѣ намѣрили за необходимо да учредятъ органъ за адвокатитѣ отъ самитѣ адвокати; ето защо и юридическото дружество, като сподѣля и приема този общеприетъ принципъ, е признало за възможно да се образува, тамъ дѣто ще има поне *десетъ* души адвокати, особенъ съвѣтъ на адвокатитѣ, когото да се възложи както надзорътъ така и дисциплинарната властъ надъ адвокатитѣ. Такова учреждение въ Руссия се нарича „съвѣтъ присяжнихъ повѣренныхъ“ (357—377 ст. отъ учред. сѣдебн. установл.), въ Франция „Conseil de discipline“ (ord — 22 Nov. 1822) а въ Австрия „Disciplinaryrath“ (дисциплинарния статутъ за адвокатитѣ и кандидатитѣ имъ отъ 1 априлий 1872 год. № 40, чл. 5—59.)

Седмо. Юридическото дружество не можа да не забѣлѣжи началата, исказани въ чл. 3, 4, 29 и 31 на законопроектътъ, изработенъ отъ кодификационната комисия. Тѣзи начала до тамъ сѣ *аномални*, штоо дружеството ги отхвърли безъ да влѣзе въ обсъжданieto имъ и безъ да гласува върху тѣхъ, и то по слѣдующитѣ съображения: а) деспотическитѣ тенденции, които се исказватъ въ законътъ, въ настояще врѣме, при началата, приети отъ нашия органически уставъ — конституцията — сѣ повече отъ *анахронизъмъ*; б.) Съ ставителъ на тѣзи начала се е водилъ не отъ интереситѣ на Правосѣдието нито пакъ отъ интереситѣ на довѣрителитѣ, а исклучително отъ *интереситѣ* на владѣющата въ извѣтно врѣме въ Княжеството *политическа партия*. Съ предоставяние на Министра правото *даже да исклучи адвокатътъ отъ званието му*, най лесно може да се залушкѣ устата на всѣкий адвокатъ, който се явава да защитава процеси по *улавнитѣ* дѣла въобще и въ особености процеси по *политически* престѣпления. Каква ще да е свободата а защитата, когато срещу всѣкий адвокатъ ще противостои прокуроръ, обвинителъ, който е alter ego на Министра на Правосѣдието; в) Придобититѣ политически права на единъ гражданинъ можѣтъ да бѣдѣтъ отмѣнени само съ една влѣзла въ законна сила присѣда или сѣдебно опредѣление, и този общеприетъ принципъ е до тамъ абсолютенъ, безусловенъ, штоо нетърпи никакво въз ажение и противорѣчие, и г) Адвокатитѣ сѣ элементъ на сѣда и като такива, тѣ трѣбва да бѣдѣтъ вънъ отъ всѣко отношение къмъ администрацията. Историята ни учи, че адвокатитѣ играяхъ, игражѣт и ще

да игражѣт голѣма роль както въ придобиванието, тѣй и въ *запазванието* политическитѣ правдини на народѣтъ; и заради тѣй не само че не е удобно, но е и не допустено на законодателя да свързва устата и рѣцѣтъ на адвокатитѣ и по този начинъ да ги лиши отъ тази висока роль, която тѣ можѣтъ споредъ положението си да извършаватъ.

Въ заключение считамъ за нужно да ви съобщѣ, госпoдине Министре, че дружеството въ сѣщото за сѣданe исказа желание да ви помоля да се распоредите за обнародване изработения законопроектъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за по голѣмото му распространение измежду публиката и въобще измежду населението; а сѣщеврѣменно а азъ отъ своя страна, ви моля да обнародвате, ако е възможно сѣщо въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и изложенитѣ въ това писмо взглядове и съображения на юридическото дружество.

София, 28 септември 1884 година.

Предсѣдателъ: П. Х. Стаматовъ.

Секретаръ: Ив. Дабовский.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за

адвокатитѣ, помощниците имъ и повѣренниците.

РАЗДѢЛЪ ПЪРВИЙ.

За адвокатитѣ и тѣхнитѣ помощници.

ГЛАВА ПЪРВА.

За адвокатитѣ въобще.

1. Адвокатитѣ състоятъ при сѣдилищата за да водятъ дѣла по избиранieto и порѣчванието на тѣжащатѣ се, на обвиняемитѣ и на други участвуещи въ дѣлото лица, а така сѣщо, въ опредѣленитѣ отъ законътъ случаи, по назначавание отъ окръжнитѣ сѣдилища и отъ предсѣдателитѣ на сѣдилищата.

2. Адвокати можѣтъ да бѣдѣтъ:

1) лица, които иматъ свидѣтелства отъ университетъ или отъ други висши учебни заведения, че *сѣ свършили* юридическитѣ науки, или че сѣ издържали испитъ по тѣзи науки, ако, освѣнъ това, тия лица сѣ прослужили по сѣдебно вѣдомство не по-малко отъ *два години* като сѣдии, прокурори и помощници на прокурори въобще, и като секретари при Върховний Кассационенъ Сѣдъ, или пъкъ сѣ били поне *два години* адвокатски помощници.

2) лица и безъ юридическо образование, по които сѣ прослужили по сѣдебно вѣдомство не по-малко отъ *шестъ години*, въ качество на сѣдии, прокурори, помощници на прокурори въобще, или въ качество на секретари при Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

Забѣлѣжка: Отъ лицата, съ пълно юридическо образование (чл. 2 п. 1). които при обнародванието на този законъ упражняватъ адвокатство, не се искква никаква сѣдебна практика.

3. Адвокати не можѣтъ да бѣдѣтъ:

1) лица, които не сѣ достигнали *двадесетъ и петъ* год. възраст;

2) чужди подданици;

3) лица, обявенитѣ по съдѣ несъстоятелни длъжности;
4) лица, находящитѣ се на правителствена или обществена служба съ опредѣлена споредъ закона или по бюджета заплата;

5) лица, състоящи подѣ слѣдствие или подѣ съдѣ по обвинение въ злѣдѣния (16—33 чл. Отом. Наказателенъ Законъ);

6) лица, осѣдени съ влѣзла въ законна сила при съда на *тъмниченъ затворъ*, или пакъ на едно друго *по-тежко наказание*, а тѣй сѣщо — лица отъ духовно звание, лишени отъ званieto си съ присѣда, издадена отъ духовенъ съдѣ, и

7) лица, исклучени по съдѣ отъ държавна или обществена служба.

4. Адвокатитѣ се записватъ *при окръжнитѣ съдилища* и си избиратъ мѣсто за живѣяние въ единъ отъ градоветѣ на окръга на тоя окръженъ съдѣ, къмъ който сѣ записани.

5. Независимо отъ водение на дѣла и *представителство предѣ съдилищата*, адвокатитѣ по званieto си иматъ право: 1) да даватъ съвѣти на лицата, които се допитватъ до тѣхъ: *устни* или подписани отъ тѣхъ *писмени съвѣти*, и 2) да съставляватъ *прошения, жалби, заявления и всякакъв видъ дѣловни книжа*.

6. За съвѣщание и съставяние дѣловни книжа всякий адвокатъ има право да отвори въ избраното си мѣстожителство *писалище*, (адвокатски кабинетъ).

7. Ходатайство и представителство по чужди дѣла може да се извършва само отъ онѣзи лица, които получаватъ това право чрезъ *настоящия законъ*, който обаче не ограничава никакъ правдинитѣ на учрежденията и юридическитѣ лица въобще да се представятъ предѣ съдилищата чрезъ своитѣ надлежни органи.

ГЛАВА ВТОРА.

За съвѣтътъ на адвокатитѣ и неговото избиране.

8. Адвокатитѣ при всякий окръженъ съдѣ, за надзора както и за упражняване дисциплинарната власть върху всичкитѣ състоящи при съдѣтъ адвокати, избиратъ изъ помежду си по редѣтъ, опредѣленъ въ 9—11 членове, единъ особенъ *съвѣтъ*, състоящъ отъ председателъ, подпредседателъ, опредѣленото число членове и секретаръ.

9. Адвокатитѣ при единъ окръженъ съдѣ, ако тѣ сѣ не по-малко отъ *десетъ*, иматъ право да ходатайствуватъ предѣ мѣстния окръженъ съдѣ за да имъ се разрѣши избиранieto на горѣспоменѣтия съвѣтъ.

10. Председателътъ на окръжний съдѣ, по поводъ на подадената отъ страна на адвокатитѣ молба, призовава на опредѣленъ день и часъ въ мѣстото, гдѣто има сѣдалището окръжний съдѣ, всичкитѣ състоящи при този съдѣ адвокати, както и помощницитѣ имъ, и слѣдъ като се явятъ *повече отъ половината* на общото имъ число, отваря общото имъ събрание, което и присъжива къмъ избиранieto на председателъ, подпредседателъ, членоветѣ и секретаря. Това избиране става отдѣлно за всяко длъжностно лице.

11. Избиранieto става по *просто* вишегласие съ тайно гласоподавание чрезъ записки. При равенство на гласоветѣ за избранъ се счита онзи, който по-напредъ е записанъ въ списъка на адвокатитѣ.

12. Числото на членоветѣ на съвѣта, заедно съ председателъ и подпредседателъ, е *петъ*.

13. Слѣдъ свършването на изборитѣ председателъ на окр. съдѣ затваря събранието, като обявява за откритието на избрания съвѣтъ, съставътъ на който се публикува, по негово распорѣждане, за общо свѣдѣние, както въ „Държавенъ Вѣстникъ“, тѣй и въ другитѣ мѣстни вѣстници.

14. *Съвѣта на адвокатитѣ* се възобновява *ежегодно*. За тази цѣль председателъ на съвѣта призовава общо събрание на адвокатитѣ и помощницитѣ имъ, въ което обаче председателствова едно друго избрано особно за туй отъ събранието лице. Преди изборитѣ на членоветѣ на съвѣта, четѣ се на общо събрание отчетъ върху дѣйствиетъ на съвѣта за миналата съдебна година.

15. Ако отъ призованитѣ се явятъ *по-малко отъ половина* отъ общото число на адвокатитѣ и помощницитѣ имъ, то сѣщия съставъ на съвѣта остава за идущата година, за което председателъ на съвѣта сѣщо публикува за общо свѣдѣние.

ГЛАВА ТРЕТЯ.

Правата и обязанноститѣ на съвѣта на адвокатитѣ.

16. Къмъ обязанноститѣ и правата на съвѣтътъ на адвокатитѣ принадлежи:

1) да разгледва прошения отъ лица, които желаятъ да се запишатъ въ числото на адвокатитѣ или да излѣзатъ изъ това звание, и да съобщава на Министра на Правосѣдието за тѣхното записване или отписване отъ списъка;

2) да разглежда жалби срещу дѣйствиетъ на адвокатитѣ и да надгледва за точното изпълнение отъ тѣхъ на законитѣ, установенитѣ правила и всичкитѣ задължения, които сѣ приели върху си, съобразно съ ползта на довѣрителитѣ имъ;

3) да дава свидѣтелства на адвокатитѣ, че тѣ не сѣ били подложени на осѣждение отъ съвѣтътъ;

4) да назначава по редъ адвокати за безплатно ходатайствование по дѣла на лица, които се ползватъ предѣ съдѣтъ съ право на бѣдностъ;

5) да опредѣлява, споредъ таксата, количеството за възнаграждение на адвокатътъ, въ случай на несъгласие по тоя предметъ между адвокатътъ и тѣжящиятъ се, когато не е станало помежду имъ писмено условие, и

6) да опредѣлява наказанията на адвокатитѣ, както по собственното си усмотрѣние, така и по жалбитѣ или съобщенията, които постъпватъ въ съвѣтътъ.

17. За нарушение отъ адвокатитѣ претитѣ върху имъ задължения, а тѣй сѣщо за поведенито имъ, което докача честъта или достоинството на адвокатското звание — било то при изпълнението на обязанноститѣ имъ, било то вънъ отъ изпълнението, въ частниятъ имъ животъ — съвѣта има право да ги подлага:

1) на *напомнювание, заблѣжки и изобличавание*;

2) на *глоба* не по-много отъ 500 лева;

3) на *запрещавание да извършватъ адвокатски длъжности* въ продължение на опредѣленъ отъ съвѣтътъ срокъ, но не повече отъ *една година*;

4) на *исклучавание* отъ списъка на адвокатитѣ, и

5) на *предавание на улавенъ съдѣ* въ особенни важни случаи.

Забѣлѣжка: Исклученитѣ изъ числото на адвокатитѣ се лишаватъ отъ правото да постѣпятъ въ това звание въ цѣлото Княжество.

18. Адвокатъ, който *два пѣти* е билъ подлаганъ на запрещение да извършва приврѣменно адвокатскитѣ си обязанности, въ случай на нова извършена отъ него вина, която заслужва същото наказание, споредъ постановлението на съвѣта, исклучава се изъ списъка на адвокатитѣ.

19. Ни едно отъ споменѣтитѣ въ 17 чл. наказания не може да бъде наложено отъ съвѣта, безъ да се поиска предварително обяснение отъ обвиняемия въ опредѣлений отъ съвѣта срокъ.

20. Въ случай че обвиняемия не представи обяснения или се неяви въ назначений срокъ, безъ уважителни причини, съвѣта прави постановление възъ основание на свѣдѣнията, които има, и на извѣстнитѣ нему обстоятелства.

21. Признание причинитѣ на неявяването на адвокатътъ или на непредставянето въ съвѣта исканитѣ обяснения за уважителни, зависи отъ усмотрѣнието на самия съвѣтъ.

22. Наложено отъ съвѣта наказание на адвокатътъ или оправданието на тоя послѣдний отъ съвѣта не лишава частното лице отъ правото да иска чрезъ съдилища отъ адвокатътъ възнаграждение за вредъ и за губи.

23. Дѣлата въ съвѣта се рѣшаватъ по вишегласие. Когато гласоветѣ сѣ равни, мѣстието на председателя надтѣгва.

24. А рещу всичкитѣ постановления на съвѣтътъ, освѣнъ тия, съ които се подвѣргатъ адвокатитѣ на *напомнюване, забѣлѣжка и изобличаване*, могатъ да се подаватъ жалби въ апелативния съдъ, *въ двѣседмиченъ срокъ*, отъ врѣмето, когато сѣ обявени тия постановления. Протести отъ прокуроритѣ се допущатъ въ същия срокъ.

25. Съвѣтътъ на адвокатитѣ испраща на прокурора при мѣстния окръженъ съдъ прещисъ отъ всяко едно опредѣление, постановено по дисциплинаренъ редъ. Срещу всяко едно опредѣление, съ което, по мѣстието на прокурора, обвиняемиятъ адвокатъ или неправилно е освободенъ отъ всякакво наказание, или пъкъ му се е наложило наказание по-малко, отъ колкото е слѣдвало — прокурора е въ правото си да подаде апелационенъ протестъ.

26. Опредѣленията на апелативнитѣ съдилища по тия жалби и протести сѣ окончателни.

27. Гдѣто нѣма съвѣтъ на адвокатитѣ, тамъ правата и обязанноститъ му принадлежатъ на мѣстния окръженъ съдъ.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

За правата, обязанноститъ и отговорноститъ на адвокатитѣ.

I. Редътъ за постѣживането въ числото на адвокатитѣ.

28. Желаящиятъ да постѣпи въ числото на адвокатитѣ, длъженъ е да подаде за това писменна молба въ съвѣта, като обясни въ нея, въ какъвъ именно градъ той си избира мѣсто за живѣние, а така също, че за постѣживането му въ званието нѣма ни едно отъ пре-

пятствията, които сѣ означени въ чл. 3 отъ този законъ, и че, ако би се открило отпослѣ противното, то той ще подлежи на исклучване изъ числото на адвокатитѣ. При молбата се прилагатъ всичкитѣ необходими документи за удостовѣрение, че просителътъ удовлетворява изискванитѣ условия за постѣпвачието му въ числото на адвокатитѣ (чл. 2).

29. Като разгледа означенитѣ въ горния 28 чл. документи и като вземе въ съображение всичкитѣ свѣдѣния, които признае за нуждни и върху *нравственитѣ* качества на кандидата, съвѣта постановява: или да се приеме въ числото на адвокатитѣ, за което му се дава надлежното свидѣтелство, или пъкъ за да му се откаже приемването въ това звание.

30. Постановленията на съвѣта подлежатъ на обтѣжвания предъ по-горния съдъ *въ двѣседмиченъ срокъ* — въ първия случай чрезъ протестъ отъ страна на прокурора, а въ втория — чрезъ въззивна жалба отъ страна на лицето, което не се приема въ званието на адвокатитѣ.

31. Приетийтъ въ званието на адвокатитѣ, слѣдъ като получи свидѣтелство, за което се говори въ 29 чл., се привожда подъ клетва въ общото събрание на окръжния съдъ, споредъ особената за туй фирма (приложение 1). Всякой се заклева споредъ обрядитѣ на своето вѣроисповѣдане.

32. Слѣдъ като се закълне, приетиятъ въ званието на адвокатитѣ се записва въ списъка на адвокатитѣ при този съдъ, за което се прави надлежащия надписъ връзъ даденото му отъ съвѣта свидѣтелство. За приемването му въ званието на адвокатитѣ, както и за записването му въ списъка председателя на окръжния съдъ обнародва за всеобщо знание въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и въ мѣстнитѣ вѣстници.

Забѣлѣжка: На първо врѣме, до когато при окръжния съдъ, при който кандидата иска да се запише въ числото на адвокатитѣ, не ще да има съвѣтъ на адвокатитѣ, длъжноститѣ му, показани въ 28 и 29 членове, се възлагатъ на надлежния апелативенъ съдъ.

II. Правата и обязанноститъ на адвокатитѣ.

33. Адвокатитѣ иматъ право да ходатайствуватъ не само въ окр. съдъ, при който сѣстоятъ записани, като такива, и предъ подвѣдомственитѣ му мирови съдии, но и въ всичкитѣ други въ Княжеството окръжни и апелативни съдилища и въ Върховния Кассационенъ Съдъ, като подлежатъ, вѣнъ отъ своятъ си окръгъ, въ дисциплинарно отношение на онзи съвѣтъ, въ окръгътъ на който се разглежда и рѣшава дѣлото.

34. Тѣжачитѣ се си запазватъ правото да се явяватъ въ съдѣтъ лично, както и да подаватъ прошения и други книжа, или да повѣрѣватъ подаванито имъ на други лица, а така също лично да обясняватъ своитѣ дѣла и искания, безъ да сѣ задължени да си избиратъ адвокати.

35. Не се запрещава на тѣжачитѣ се да даватъ довѣренности за водение дѣлата имъ на своитѣ родители, съпруги, дѣца, братия на лица, имѣюща една обща съ довѣрителя тѣжба и на лица, които управляватъ съ довѣренность, като пълномощници, имотитѣ или дѣлата на тѣжачитѣ се.

36. Адвокатитѣ упражняватъ обязанноститъ си по *граждански* дѣла или възъ основание на довѣренность,

дадена тѣмъ отъ тѣжачитѣ се, или вслѣдствие на обявление, подадено въ сѣдѣтъ отъ тѣжачитѣ се, или по словесно опълномощение, дадено въ сѣдебното засѣданне, или по назначаване, вслѣдствие на молба отъ тѣжачий се, отъ съвѣтътъ (16 чл. п. 4).

37. Тѣжачиятъ се има право да озбачи, да ли той довѣрява на адвокатътъ да ходатайствова по дѣлото му въ всичкия неговъ обемъ, до окончателното свършване на дѣлото, или го опълномощава само на нѣкое опредѣлено дѣйствиe. Не се запрещава да има по едно и сѣщото дѣло нѣколко адвокати.

38. Въ *улавнитѣ* дѣла адвокатитѣ приематъ върху си да защищаватъ подсѣдимитѣ или по споразумѣние съ тия послѣднитѣ, или по назначаване отъ предѣдателя на сѣдилището.

39. Назначенийтъ отъ съвѣтътъ или отъ предѣдателятъ по извѣстно дѣло адвокатъ (16 чл. п. 4 и 38 чл.) не може да се откаже отъ изпълнението даденитѣ му поръчвания, безъ да представи достатъчни за това причини.

40. Количеството за възнаграждение на адвокатитѣ за ходатайствованието имъ по дѣлата зависи отъ тѣхното споразумѣние съ довѣрителитѣ. Условието за това трѣбва да бѣде писмено.

41. Една особена такса, като приложение къмъ този законъ, опредѣля: 1) количеството на сѣдебнитѣ разноски, които трѣбва съ рѣшението да се взематъ отъ обвинената страна за въ полза на противната страна, като възнаграждение на адвоката, и 2) количеството за възнаграждението на адвокатитѣ въ случаитѣ, когато тѣжачитѣ се страни не сѣ заключили съ тѣхъ писмено за това условие. (Приложение II).

42. По дѣлата на лица, които се ползоватъ предъ сѣдѣтъ съ правото на бѣдностъ, означеното въ 41 чл. п. 1 взыскание за възнаграждение на адвоката, се обръща въ полза на тоя адвокатъ, който е билъ назначенъ отъ съвѣтътъ за да ходатайствова по дѣлото отъ страна на бѣдното лице (16 чл. п. 4).

43. Отъ тѣжачиятъ се всякога зависи да замѣни единъ адвокатъ съ други, или самъ да приеме върху си ходатайството по дѣлото, като удовлетвори адвокатътъ за трудътъ му споредъ условието или, ако не сѣществува условие, споредъ таксата.

44. Запрещава се на адвокатитѣ да купуватъ, или по другъ нѣкой начинъ да придобиватъ правата на довѣрителитѣ си по тѣжбитѣ имъ, както на свое име, така и подъ видъ на придобиване и за други лица. Всичкитѣ актове отъ таквъ родъ се признаватъ за недѣйствителни и адвокатитѣ се подлагатъ на отговорност по постановление на съвѣта.

45. Адвокатътъ не може да дѣйствова въ сѣдѣтъ въ качеството на повѣренникъ противъ своитѣ родители, жена, дѣца, роднини, братия и сестри.

46. Адвокатътъ не само че въ едно и сѣщото врѣме не може да бѣде повѣренникъ и на двѣтъ сѣдящитѣ се страни, но не може и да преминува по едно и сѣщото дѣло послѣдователно отъ едната страна къмъ другата.

47. Адвокатътъ не трѣбва да искава тайнитѣ на довѣрителя си, не само когато се разгледва дѣлото му, но и въ случай че бѣде отстраненъ, па даже и слѣдъ свършването на дѣлото.

48. За пропушание, по вината на адвокатътъ, узаконенитѣ срокове и за всяко друго нарушаване установенитѣ правила и форми, тѣжачия се има право, ако е претърпѣлъ отъ това нѣкакви вреди и загуби, да иска отъ адвокатътъ обезщетение чрезъ онзи сѣдѣтъ, въ който адвокатътъ е водилъ дѣлото.

49. За умишлени въ вредъ на довѣрителитѣ дѣствия, адвокатитѣ, по жалбата на тѣжачитѣ се и слѣдъ като се изслѣдва вината имъ, могатъ, освѣнъ взысканитѣ отъ тѣхъ вреди и загуби, да се подвѣрнятъ на углавенъ сѣдѣтъ.

ГЛАВА ПЕТА.

За адвокатскитѣ помощници.

50. Всяко лице съ *пълно* юридическо образование (чл. 2 п. 1) има право да се запише въ списъка на адвокатскитѣ помощници при онзи окръженъ сѣдѣтъ, при който пожелае.

51. Въ течение на двѣгодишната си практика адвокатскитѣ помощници състоятъ при единъ адвокатъ, подъ *наблюдение и ръководство* на когото тѣ извършватъ представенитѣ тѣмъ споредъ закона обязанности.

52. Адвокатскитѣ помощници, като такиви, иматъ право да ходатайствуватъ само предъ онзи окръженъ сѣдѣтъ, при който състоятъ, и подвѣдомственитѣ му мирови сѣдии. Освѣнъ това, предоставя имъ се право да ходатайствуватъ и въ другъ окръженъ сѣдѣтъ, а тѣ сѣщо и въ мѣстния апелативенъ; но всякий пътъ съ съгласието и *подъ отговорността* на адвоката, при когото състоятъ.

53. Правото на надзора и дисциплинарната властъ отъ страна на мѣстния съвѣтъ, на адвокатитѣ се разпространява въ цѣлїята си обемъ и върху всичкитѣ адвокатски помощници (16 чл. п. 6, 17—22 и 24—26 членове). Освѣнъ показанитѣ въ чл. 17 дисциплинарни наказания, относително адвокатскитѣ помощници, като наказание може да бѣде *продължаване врѣмето на практиката*, но не повече отъ една година.

54. Къмъ адвокатскитѣ помощници се приспособяватъ 5, 6, 36—49 членове отъ настоящий законъ.

РАЗДѢЛЪ ВТОРИЙ.

За повѣреннитѣ.

55. До образуванието достатъчно число на адвокати и на адвокатски помощници, за улеснение на сѣдящитѣ се страни, и *занапредъ*, като ходатаи и представители на чужди дѣла, допушатъ се *повѣренници*.

Повѣренници могатъ да бѣдѣтъ:

1) Досегашнитѣ повѣренници (закона отъ 7 ноемвр. 1880 год., и

2) Сѣдии и прокурори, въобще и секретари при Върховний Кассационенъ Сѣдѣтъ, които още пѣматъ изискуемата отъ закона *шестъ-годишна* сѣдебна практика (чл. 2 п. 2). Но за да получатъ това право, както еднитѣ, тѣй и другитѣ, трѣбва да представятъ свидѣтелства, че сѣ свършили поне *трикласно училище*, и освѣнъ туй да издържатъ испитъ въ знанието на дѣйствующитѣ *сѣдебни* закони предъ една особна за туй опредѣлена комиссия.

57. Испитателната комиссия има сѣдалището си въ София и състои отъ петъ члена, изключително юристи;

а именно: а) отъ *трима* членове, избрани по предложение на Министра на Правосъдието, по единъ отъ Софийския окръжний и апелативний съдилища и отъ Върховний Кассационенъ Съдъ; б) отъ *единъ* членъ, избранъ също по предложение на Министра на Правосъдието, отъ мѣстния съвѣтъ на адвокатитѣ, и в) *единъ* членъ, назначенъ отъ Министра на Правосъдието. Предсѣдательствова въ комисията, избрани отъ Върховний Кассационенъ Съдъ съдия или прокуроръ. Съставътъ на комисията се възобновява слѣдъ всяки *два години*.

З а б ъ л љ ж к а. До образуванетоъ въ г. София съвѣтъ на адвокатитѣ, мѣстния окръженъ съдъ, въ качеството си на съвѣтъ, избира единия членъ (57 п. б) измежду наличнитѣ адвокати.

58. Програма за испититѣ, редътъ на дѣйствиата на комисията, както по испитътъ, тъй и по издаване на испитателнитѣ свидѣтелства — се опредѣля съ особна инструкция, съставена отъ Министра на Правосъдието и потвърдена отъ Негово Височество Князьтъ.

59. Желаящия да се запише въ повѣренници при възвѣстенъ окръженъ съдъ, длъженъ е да подаде въ този окръженъ съдъ прошение, като приложи при това, както свидѣтелството за общото си образование (56 чл. втора алинея), тъй и испитателното свидѣтелство (58 чл.) и като обясни въ прошеието си, че нѣма законни препятствия за постъпването му въ числото на повѣренниците (чл. 3).

60. Съдътъ, като разгледа представенитѣ документи и слѣдъ като признае нравственитѣ качества на кандидата за удовлетворителни, записва го, по постановление, въ числото на повѣренниците и му издава за туй надлежното свидѣтелство, за което предсѣдателятъ на съда публикува въ „Държавний Вѣстникъ“ и въ мѣстнитѣ вѣстници за общо свѣдѣние.

61. Повѣренниците иматъ право да ходатайствуватъ по чужди дѣла само при овзи окръженъ съдъ, при който сж записани, и при всичкитѣ подвѣдомствени му мирови съдии. Освѣнъ туй, тѣ иматъ право, по желанието на довѣрителя, да слѣдватъ почнатитѣ отъ тѣхъ при окръжния съдъ дѣла и предъ надлежния апелативенъ съдъ.

62. Повѣренниците дѣйствуватъ подъ надзора на мѣстния окръженъ съдъ, комуто сж подчинени въ дисциплинарно отношение (16 чл. п. 6, 17—22 и 24—26 членове).

63. Къмъ повѣренниците се приспособяватъ 5, 6, 36—39 членове отъ настоящия законъ.

64. Слѣдъ обнародванетоъ на този законъ досегашнитѣ повѣренници могатъ да упражняватъ придобитото си право като повѣренници, само въ продължение на *една година*, слѣдъ истичание на която тѣ, ако не изпълнятъ предписанията на 56 чл. (трета алинея) и 59 отъ този законъ, лишаватъ се отъ правото си, до кѣтъ не го придобиятъ отново, съобразно съ този законъ (56—60 членове).

Завѣрили първия преписъ: предсѣдателятъ на съвѣта на „Българското Юридическо Дружество“, П. Х. Стаматовъ и секретаръ Ив. Дабовский.

Приложение I.

Къмъ чл. 31.

Форма на клетвата за звание адвокатъ.

„Обѣщавамъ се и се кълна въ името на Всемогъщия

Богъ, предъ свялото Негово Евангелие и животворящия Кръстъ Господень, да бѣдъ вѣренъ на Негово Височество Българския Князь и на Конституцията, да изпълнявамъ точно и съвѣстно законитѣ на Княжеството, да не пиша и да не говоря въ съда нищо, което би клонило за ослабление на Православната Църква, на Държавата, на обществото, на семейството и добрата нравственостъ на званието, което взимамъ, да не нарушавамъ уважението къмъ съдилищата и властитѣ и да пазя интереситѣ на моитѣ довѣрители, или лицата, дѣлата на които ще бѣдѣтъ възложени върху ми, като помня, че за всичко това ще бѣдъ длъженъ да давамъ отгвѣтъ предъ закона и предъ Бога на страшния Неговъ съдъ. За удостовѣрение на това цѣлувамъ словата и Кръста на моя Спасителъ. Аминъ“.

Приложение II.

Къмъ чл. 41.

Такса за възнаграждението на адвокатитѣ за ходатайствованиято имъ по граждански дѣла.

1. За ходатайствование по дѣлата въ 2-тѣ инстанции по същество адвоката получава възнаграждение съразмѣрно съ цѣната на иска, а именно:

а) отъ суммитѣ до 1000 лева 10%;

б) отъ суммитѣ отъ 1000 до 5000: отъ първитѣ 1000 . . . . . 100 лева, а отъ останклитѣ по 8%;

в) отъ 5000 до 25,000: отъ първитѣ 5000—420 лева, а отъ останклитѣ по 6%;

г) отъ 25,000 до 50,000: отъ първитѣ 25,000—1620 лева, а отъ останклитѣ по 4%, и

д) отъ 50,000 на горѣ: отъ първитѣ 50,000—2620 лева, а отъ останклитѣ по 2%.

З а б ъ л љ ж к а. Когато цѣната на иска бѣде измѣнена споредъ ст. 107 на Врѣм. Съд. Правила или по самото заявление на истца, то и възнаграждението на адвоката се смѣта по тѣзи измѣнена цѣна.

2. По дѣлата, които не подлежатъ на оцѣнка, възнаграждението на адвоката се опредѣля отъ съдътъ, съразмѣрно съ важността на дѣлото, средствата на странитѣ и употребенитѣ отъ адвоката трудъ въ размѣръ отъ 50—1500 лева за 2-тѣ инстанции.

3. По дѣлата, които се произвождатъ въ порядъкъ на охранително съдопроизводство, те споредъ сложността на дѣлото адвоката може да получи най-много 600 л.

4. За ходатайствование само въ една отъ инстанциитѣ по същество адвоката получава половината отъ възнаграждението, споредъ горѣизложенитѣ статии.

5. Въ случай на прекращение на дѣлото по отводъ, адвоката получава $\frac{1}{3}$ часть отъ онова, което би му слѣдвало, ако дѣлото бѣше рѣшено.

6. Въ случай на прекращение на дѣлото по помирение на странитѣ, а така също и въ случай, че довѣрителятъ отнеме отъ адвоката си пълномощието, безъ достатѣчни отъ страна на послѣдний причини, то адвоката получава напълно своето възнаграждение, както ако да бѣше свършилъ дѣлото въ тѣзи инстанции.

7. Когато адвоката се откаже отъ дѣлото, безъ уважителни за това причини, то не получава никакво възнаграждение. Ако ли причинитѣ сж уважителни, то получава само $\frac{1}{2}$ -та.

8. Въ случай на изгубване (неспечалване) на дѣлото адвокатитѣ получаватъ само $\frac{1}{2}$ отъ онова, което би имъ се слѣдвало споредъ горѣизложенитѣ правила, които се отнасятъ само къмъ случаитѣ на спечалване дѣлото, та билъ той адвокатъ на истеца или пъкъ на отвѣтника.

9. Изгубившата страна не се осжда да плати на противната страна повече отъ това, което ѝ се слѣдва, споредъ таксата за единъ адвокатинъ, макаръ че спечалившата страна да е имала и повече отъ единъ адвокатинъ.

10. За водение на дѣлото въ Върховний Кассационенъ Съдъ адвокатина получава $\frac{2}{3}$ отъ онова, което би му се слѣдвало за водение въ една отъ инстанциитѣ по същество.

Завѣрили първия преписъ: предсѣдателъ на съвѣта на „Българското Юридическо Дружество“, П. Х. Стаматовъ и секретаръ Ив. Дабовскій.

Телеграфически депеша

НА

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

17 октомврий.

Каиро. Нови увѣдомления потвърдяватъ слухътъ за убиването на полковника Стиварта.

Пеща. Австрийската делегация е избрала за свой предсѣдателъ г-на Смолка.

Бюджетътъ за 1885 година сравненъ съ она за 1884 година представлява по военното министерство намаление отъ 163,017 флорини, а по бюджета за мореплаването увеличение отъ 1,305,659 флорини.

Исканий кредитъ за расходитѣ по оккупацията на южнитѣ провинции достига до 837,000 флорини.

Единъ меморандумъ отъ министра на външнитѣ дѣла иска позволение да се увеличи цифрата за заплатитѣ на консулското тѣло.

Каиро. Въ Каиро се забѣлжва силна агитация противъ Английската полиция отъ когато Лордъ Нордъ-Брукъ си е заминалъ.

Парижъ. Тринадесетмина чужди подданици, между които и 4 Френски сж били арестовани въ Марокко. Поради това Френскій тамъ консулъ е подалъ протестъ до Мароккото правителство.

Лондонъ. Въ камарата на общинитѣ Маркизъ Хартиктонъ обявява, че той не е получилъ никакво увѣдомление относително слухътъ за превземането на Хартумъ отъ Махди.

Берлинъ. Резултатътъ на изборитѣ не е още познатъ, освѣнъ само въ голѣмитѣ градове. До сега изборитѣ сж били твърдѣ неблагоприятни за националъ-либералитѣ, чиито кандидати сж получили навсжду по-малко гласове, отъ колкото при по-напрешнитѣ избори; когато пакъ отъ друга страна броя на гласоветѣ дадени за кандидатитѣ социалисти е доволно много увеличенъ.

Въ Берлинъ сж избрани г. Льовъ, либералъ, и г. Сингеръ, демократъ. Въ другитѣ четири избирателни купове е имало баллотировка между кандидатитѣ на либералната партия и она на социалиститѣ.

Лондонъ. Камарата на общинитѣ отхвърлила предложението, съ което се искаше да се назначи анкетна коммисия по работитѣ въ Ирландия.

В. „Daily Telegraph“ мисли, че знае какво Англия е отново предложила своето посредничество между Франция и Китай.

Парижъ. Румжнскій въ Парижъ пълномощенъ министръ г. Ферикиди е представилъ вчера на предсѣдателя на република писмата съ които правителството му го повиква назадъ.

Една телеграма съ дата 15/27 того отъ Адмирала Курбе не е донесла нищо ново относително положението на Френскитѣ войски около Формоза.

Лондонъ. Английскій полковникъ Шемсидъ е назначенъ главенъ управителъ на дѣлото крайбрежие на Червено Море съ резиденция въ Массуахъ. Този фактъ въобще се счита като знакъ на желание: Англия да окупира всичкитѣ Египетски пристанища по Червено море.

Берлинъ. Познатитѣ избори сж на брой 108, отъ които 37 баллотировки, между които 15 между социалисти и кандидати отъ другитѣ партии. Резултатитѣ се сподѣлятъ тука: консерватори 7, отъ центра 20, либерали 7, полякъ 1, социалиститѣ 7, националъ либерали 18, отъ имперската партия 6, Гвелфева партия 1, народната партия 2 и отъ Алзасианцитѣ 2.

Римъ. Завръщането на Парламента е окончателно назначено за 12/24 ноемврий. На първия дневенъ редъ за разискване ще бжде турена конвенцията за желѣзницитѣ.

Пеща. Назначения за министръ на домобранцитѣ Баронъ Фезервари ще положи клѣтва утрѣ.

Цариградъ. Съ дата 16 октомврий посредствомъ телеграфиратъ: срокътъ или дадени на Баронъ Хирша ултиматумъ за приемането или отхвърлянето портинитѣ предложениа относително въпросътъ за желѣзницитѣ, който се свършваше на 15/27 того се е продължилъ още до 1 ноемврий (19 октомврий). Ако г. Хиршъ откаже, Портата ще вземе енергически мѣрки противъ компанията.

Увѣрватъ че Портата била рѣшена да отиде дори до изгонването на *maui militari*.

Танжеръ. Притѣсненията, на които чужденцитѣ сж изложени отъ страна на Мароккитѣ агенти повдигатъ въ страната всеобщо вълчение. Двама Французи израилитѣ сж били злѣ измѣчени въ Фець отъ мосулманското население, защото не рачили да ходятъ боси по улицитѣ, а двама сж били изгонени.

 Телеграмми, съхранени въ Соф. телеграфо-почтенска станция, недоставени по ненахождение на получателитѣ:

Gantenoff. Цою Маневъ, Муговъ (солдатъ), Иванъ Антоновъ, Тетевенскій (техникъ), фелдшеръ Георгиевъ (улица No. 305), Athanas Dimo Djeler, Иванъ Андреевъ въ Пнянечки, Миленко Лупевъ (Биналпийски ханъ), Самоилъ Лереа и Мика Ракичъ (Х. Мановъ ханъ).

 При настоящия брой е приложенъ Правилникъ за приспособлението на закона за вещественната отчетность.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

СЪОБЩЕНИЕ.

Съобщава се за всеобщо знание, че съгласно отношението на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията отъ 13 октомврий подъ № 4173, по заповѣдъ на Кралевското Венгарско Министерство на Търговията, вслѣдствие распространението на епизотията въ България, Сърбия и Румъния, Кралевското Венгарско правителств се е видѣло принудено да запрети внасянето на свини въ своята територия, произходящи отъ горѣупоменатитѣ страни.

София, 15 октомврий 1884 год.

Началникъ на отдѣленieto: Д. П. Ивановъ.

Софийска окр. постоянна коммисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1678.

Софийската окр. постоянна коммисия извѣстява интересующитѣ се, че на 22 того въ 2 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията ѝ ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаването на предприемачъ направата на 13 ката зимни дрѣхы за тѣлохранителитѣ на Негово Височество и единъ параденъ катъ за старшитѣ тѣлохранители.

Дрѣхитѣ ще бѣдѣтъ направени споредъ приетий образецъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга трѣбва да се явятъ въ опредѣлений горѣ денъ и часъ въ канцеларията на коммисията, гдѣто можѣтъ да видѣтъ и поемнитѣ условия.

Исканий залогъ е 300 лева.

София, 11 октомврий 1884 г.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

2—(1440)—2

Членъ-секретаръ: Хр. Боневъ.

Трънска окръжна пост. коммисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 761.

Трънската постоянна коммисия извѣстява интересующитѣ се, че въ 11-й денъ отъ денѣтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето, въ 2 часа послѣ пладаѣ, ще произведе въ канцеларията си публиченъ малонадавателенъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на предприемачъ направата на единъ мостъ надъ рѣката „Секирица“ при километръ 75-й.

Стойността на работата възлиза на 38535 лева. Исканий залогъ е 1226 лева. Планътъ и поемнитѣ условия ще се виждатъ презъ присѣдственнитѣ дни въ помѣщенieto на коммисията.

Трънь, 17 октомврий 1884 г.

За предсѣдателя, членъ-секретаръ: Недѣлевъ

2—(1458)—3

Мѣстни артиллерийски учреждения.

ОБЯВЛЕНИЕ.

На 10 ноемврий т. г. въ зданието на Руссенский артиллерийский арсеналъ въ 10 часа сутринята, ще бѣдѣтъ произведени търгове съ явна конкуренция, за поставяние хлѣбъ и месо за лабораторията на артиллерийский арсеналъ. Поставката на хлѣба ще се начне отъ 1 декемврий настоящата година до 1 декемврий 1885 г., а месото отъ 1 януарий 1885 г. до 1 януарий 1886 г. Желающитѣ да взематъ участие въ поставката на означенитѣ предмѣти, можѣтъ да видятъ условията въ канцеларията на арсенала всякий денъ, освѣнъ неприсѣдственнитѣ. Въ обезпечение добрата поставка на месото нужно е залогъ 350 лева, а на хлѣба 300 лева, които залози трѣбва да бѣдѣтъ внесени въ банката или казначейството.

Руссе, 28 септемврий 1884 год.

Началникъ на мѣстнитѣ артиллерийски учреждения,
Майоръ Бараниковъ.

3—(1401)—3

Горне-Ореховското град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1424.

Обявявамъ, че вчера при произвежданieto търга за градската баня въ Орѣховица, обявената (2800) лева цѣна се намали осемъ на стотѣхъ. Периторжката ще бѣде на 30 текущий октомврий въ Горне-Орѣховското общинско управление.

Горня-Орѣховица, 16 октомврий 1884 г.

Градский кметъ: Табаковъ

Секретаръ: Рибаровъ

2—(1457)—2

И. А. МУШЛЕРЪ

зѣбний лѣкаръ въ София

извѣстява на почтаемага публика, че изработеный отъ него привил. вегетаб. прахъ за чистене на зѣбитѣ и поддържане на вѣнцитѣ заедно съ способъ за употрѣбляванieto му, продава по 1 л. 70 с. кутийката, както и изискуемитѣ за чистенето на зѣбоитѣ патентирани английски четки, направени по неговъ заказъ — цѣна 1 л. 50 ст.

По порѣчка испраща и въ провинциитѣ, съ слѣдующитѣ цѣни: въземъ отъ 6 кутийси прахъ за 10 л., а такъвъ отъ 4 четки за 6 л., а вънъ отъ границата — съ прибавка на пощенскитѣ разноски.

Приема всакидневно болни отъ 10—12 предпладаѣ и отъ 2—6 подиръ пладаѣ; а въ правдницитѣ само отъ 8—10 предъ пладаѣ.

Искусствени зѣби и др. прави въ най скоро врѣме и съ най-умѣрени цѣни.

12—(1047)—20